

ภาระอันรื่นรมย์

Burden of Joy

ภาระอันรื่นรมย์

สุธี คุณาวิชยานนท์ 15 พฤษภาคม - 26 มิถุนายน 2542 หอศิลปมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

Sutee Kunavichayanont May 15 - June 26, 1999 Bangkok University Art Gallery

Burden of Joy

ภาวะอันริ้นรมย์

ในขณะที่ชาวไทยกำลังขังใจอยู่ระหว่างการร่วมเกาะกระแสโลกไปกับโลกาภิวัตน์หรือการพึงพอใจกับกำพืดเดิมของ
ชาวเกษตรผิวเหลืองแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ในยามที่อะไรๆ ก็อ่อนระโหยโรยแรง คุณค่าของดั้งเดิมที่ดั่งงามค่อยๆ เสื่อมถอยไป คนรอบข้างก็เที่ยวแห่งแล้งลงไป
เรื่อยๆ

เพียงแต่ลมหายใจอันบอบบางก็ช่วยต่อชีวิตชีวาอะไรต่ออะไรได้มากมาย การต่อลมหายใจเป็นภาระยิ่งใหญ่ที่หนักอึ้ง
สมควรที่จะกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติหรือแห่งมนุษยชาติที่เร่งด่วน แต่ถึงแม้ว่ามันจะเป็นภาระที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีวันจบสิ้น
ต้องอาศัยความอดทนและเมตตา แต่มันก็ไม่ใช่ภาระแห่งทุกข์ที่น่าเบียดเบียนทำ เราควรที่จะถือว่ามันคือภารกิจแห่งจิตวิญญาณ
อันศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องทำด้วยความสุขและพิจารณาว่ามันเป็น ภาวะอันริ้นรมย์ ของมนุษย์

Plates

ชื่อผลงาน : ภาระอันรื่นรมย์

ปี : 2542

เทคนิค : ยางซิลิโคน เบาะผ้าฝ้าย สายยาง เหล็ก

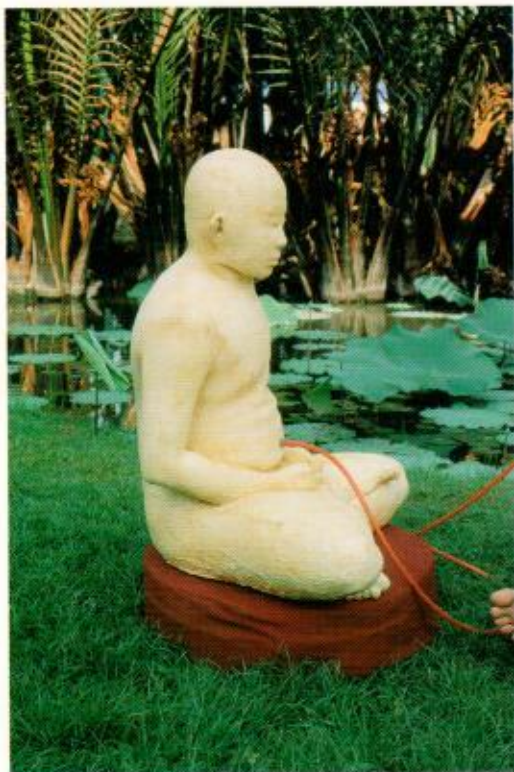
ขนาด : ประติมากรรมเท่าคนจริง เบาะ 15 x 60 ซม.

Title : Burden of Joy

Year : 1999

Technique : Silicon, Cotton / Cushion, Hose, Steel

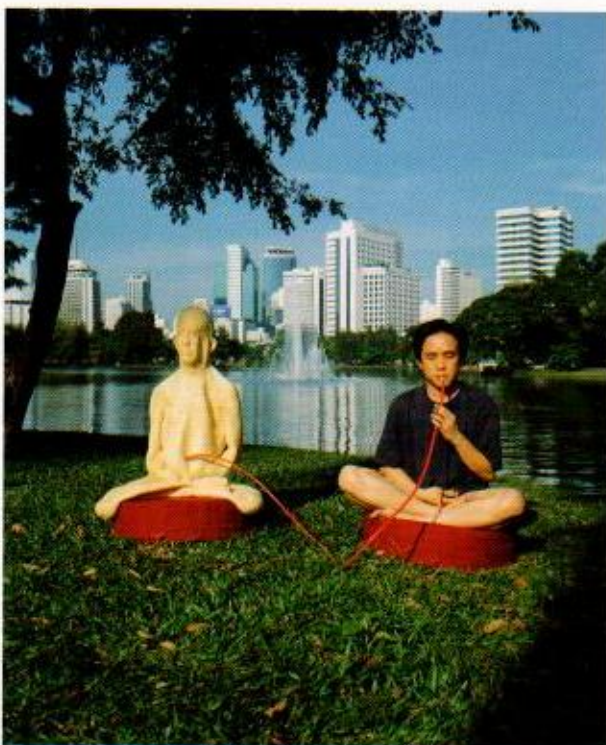
Dimension : Life size sculpture, Cushion : 15 x 60 cm.

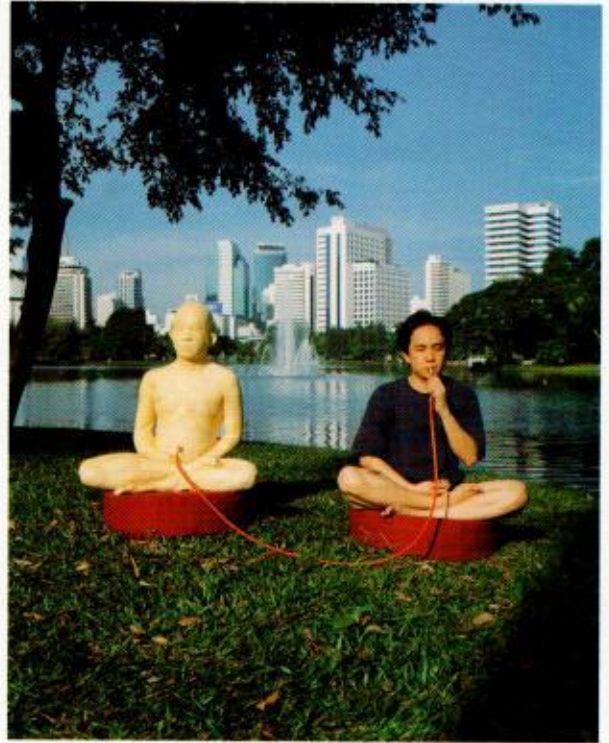
1 การฟังดนตรีโดยให้หลักทางพุทธคือ การฟังฟังเสียงสุดท้ายของดนตรีที่กำลังแผ่วจางจนเงียบหายไป

1 The Buddhist approach in music listening lies in the focus of the last sound gradually dissolves into silence.

2 ภาพขณะทองเหลืองขนาดเล็กทรงคล้ายนาครพระ อุปลกรณ์ของนักบวชนิกายมหายาน เมื่อใช้ไม้เคาะหนึ่งครั้ง เสียงกังวานโลจะคงอยู่ตราบนานเท่าที่เรายใช้ไม้เคาะสัมผัสขอบของภาชนะนั้นแล้วหมุนวนไปรอบๆ เสียงกังวานที่ควร จะแผ่วจางไปแล้วยังคงตั้งค้างอยู่ได้นานกว่าปกติ แต่ในที่สุด เพียงเมื่อเราขยับไม้เคาะออกห่างจากขอบภาชนะนั้น เพียงเล็กน้อย เสียงกังวานที่เรา เคาะ เอาไว้ก็จะจางหายไป ความไพเราะแบบสดๆ ที่แม้ใครอยากเก็บมันเอาไว้ ก็ได้แต่เพียงประคองเอาไว้ชั่วครู่เท่านั้น

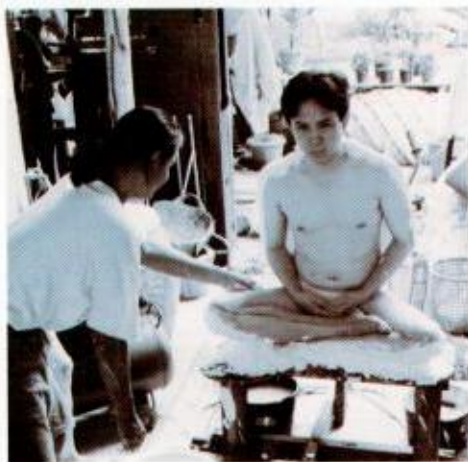
- 2 When one strikes an instrumental wooden stick on the body of a small brass monk-alm-shape bowl used by Mahayana-Buddhist priests in meditation, one can keep the ear-soothing sound resonantly echoing at its longest remain by gently clinging the wooden stick around the edge of the bowl. Once the stick is slightly lifted above the edge, the sound that has been mindfully nurtured dies down. Much to one's desire to hold on permanently to its resounding charm, one can momentarily sustain it.

- 3 ความเหมาะสมเจาะลงตัวที่อาจเรียกกันว่า *ความสมบูรณ์* เป็นสิ่งคงที่หรือไม่ ความสมบูรณ์ในสิ่งๆหนึ่งจะจำเพาะ อยู่ในสภาวะหนึ่งใดเท่านั้นหรือ วงจรชีวิตของดอกบัวตั้งแต่โผล่พ้นน้ำ จากที่เป็นบัวตูมอ่อนๆจนเป่งบานเต็มที่แล้ว โรยราแห้งเหี่ยวจะถือว่าสมบูรณ์ที่สุดเฉพาะตอนที่เป่งบานเท่านั้นหรือ หรือว่าที่แท้จริงความสมบูรณ์ของดอกบัว อยู่ที่วงจรชีวิตของมันทั้งหมด ไม่ว่าจะก่อนบาน ระหว่างที่บานหรือหลังบาน

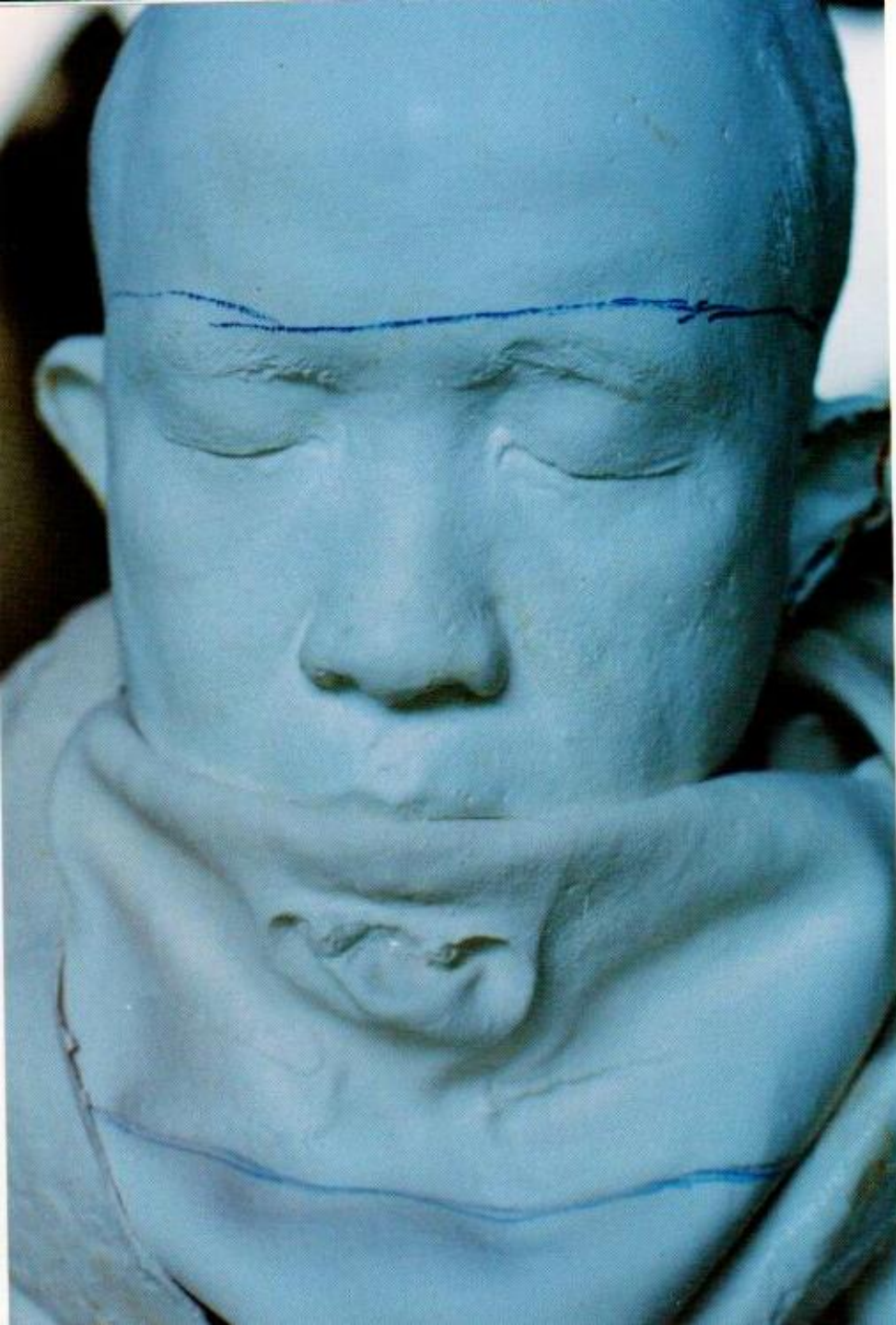
-
- 3 Is it true that "perfection" remains only when it stays unchanged? Is it true that everything may live up to perfection when reaching one and only stage? Must the perfection of lotus subside when it is no more blooming, after taking up the time to flower up above the water for long enough to start wilting, to naturally fall in the end? When it be true that the beauty of lotus life lies in the whole cycle, from the moment the flower is intact till the bloom is through?

- 4 เรื่องเล่าเกี่ยวกับคนตาบอดหลายคนเล่าข้างตัวเดียวกัน ต่างคนต่างพูดถึงข้างตามความเข้าใจเฉพาะส่วนที่ตนเองสัมผัสเท่านั้นคนที่จับวงก็ว่าข้างเป็นลำกลมๆ ยาวๆ ใหญ่ๆ อีกคนที่จับขา ก็คิดว่ามันเหมือนท่อนซุง บ้างก็ว่าเรียวแข็งปลายแหลมเพราะไปจับที่งา คงไม่มีใครที่ผิดทั้งหมด ทุกคนล้วนแล้วแต่มีส่วนถูกกันคนละนิดคนละส่วน แต่เมื่อนำมารวมกันแล้วก็คงจะได้ภาพที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด

- 4 The story has it that blind men try to identify the elephant by touching; and each one comes up with his own description. It all depends on which part of the animal one gets a hold. One man reaches out to find the trunk. He says elephant is a big chunk, long and round. Another holds on to the leg. Elephant is like a log he says. Some put it this way . Elephant is sharp-pointed stick; for they reach the animal's tusk. None is all right or wrong. Every man has part of it all. Only when each part be in its place, together it makes the whole picture, close to real.

ขอขอบคุณ

ดร.อุ๋ทอง ไผ่วินทะ
คุณลักขณา คุณาวิชยานนท์
คุณวัชระ ประยูรคำ
คุณไอลาส ไชติพันธ์วานนท์
คุณสมศักดิ์ แสนสุขเจริญผล
คุณสุทัศน์ นิ่มเจริญ
คุณวิมลมาลย์ ชันระขวณะ
คุณพาจีน มาลัยพันธ์

นิทรรศการผลงานศิลปกรรม

‘ ภาวะอันรื่นรมย์ ’

ของ

สุธี คุณาวิชยานนท์

15 พฤษภาคม - 26 มิถุนายน 2542

หอศิลปมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ชั้น 3 อาคาร 9 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

วิทยาเขตกล้วยน้ำไท กรุงเทพฯ

ถ่ายภาพ

ไอลาส ไชติพันธ์วานนท์

ประสานงานจัดนิทรรศการ

ศรัณญา กวีสรากรณ์

พิมพ์โดย

บริษัทเอียร์บุค พับลิชเชอร์ จำกัด

จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม

พ.ศ. 2542

สนับสนุนโครงการโดย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

Bangkok
University
Art Gallery

